

Rolnummer 2672
Arrest nr. 87/2003 van 11 juni 2003

A R R E S T

In zake : de prejudiciële vraag over artikel 3 van de wet van 19 juli 1991 tot regeling van het beroep van privé-detective, gesteld door de Rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters A. Arts en M. Melchior, en de rechters L. François, M. Bossuyt, L. Lavrysen, J.-P. Moerman en E. Derycke, bijgestaan door de griffier P.-Y. Dutilleux, onder voorzitterschap van voorzitter A. Arts,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. Onderwerp van de prejudiciële vraag en rechtspleging

Bij vonnis van 25 februari 2003 in zake A. Ouardi tegen de Belgische Staat, waarvan de expeditie ter griffie van het Arbitragehof is ingekomen op 20 maart 2003, heeft de Rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk de volgende prejudiciële vraag gesteld :

« Is artikel 3 van de wet van 19 juli 1991 tot regeling van het beroep van privé-detective strijdig met artikel 10 en 11 van de Grondwet ? »

Op 10 april 2003 hebben de rechters-verslaggevers M. Bossuyt en L. François, met toepassing van artikel 72, eerste lid, van de organieke wet, het Hof ervan in kennis gesteld dat zij ertoe zouden kunnen worden gebracht voor te stellen een arrest van onmiddellijk antwoord te wijzen.

Memories met verantwoording zijn ingediend door :

- A. Ouardi, wonende te 8800 Roeselare, Biezenhof L5;
- de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie.

De voorschriften van de bijzondere wet op het Arbitragehof met betrekking tot de rechtspleging en het gebruik van de talen werden in acht genomen.

II. In rechte

- A -

A.1. De rechters-verslaggevers hebben in hun conclusies met toepassing van artikel 72 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 te kennen gegeven dat zij ertoe zouden kunnen worden gebracht aan het Hof voor te stellen de prejudiciële vraag niet of minstens ontkennend te beantwoorden.

A.2. De eiser voor de verwijzende rechter, A. Ouardi, heeft een memorie met verantwoording ingediend waarbij hij zich daartegen verzet : enerzijds, stelt hij daarin dat artikel 3 van de wet van 19 juli 1991 tot regeling van het beroep van privé-detective de uitwissing van de jegens hem uitgesproken veroordelingen met zich zou meebrengen; anderzijds, stelt hij nooit enige intentie te hebben gehad om dat beroep uit te oefenen.

- B -

B.1. Uit de motivering van de verwijzingsbeslissing blijkt dat de eiser voor de Rechtbank van eerste aanleg de Belgische Staat heeft gedagvaard omdat veroordelingen die jegens hem waren uitgesproken wegens het toebrengen van opzettelijke slagen en verwondingen, niet zouden zijn uitgewist overeenkomstig artikel 619 van het Wetboek van Strafvordering.

Luidens die bepaling worden veroordelingen tot een politiestraf uitgewist na een termijn van drie jaar te rekenen van de dag van de definitieve rechterlijke beslissing waarbij zij zijn uitgesproken.

B.2.1. De verwijzende rechter vraagt het Hof of artikel 3 van de wet van 19 juli 1991 tot regeling van het beroep van privé-detective strijdig is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

De in het geding zijnde bepaling somt de voorwaarden op waaraan een persoon die het beroep van privé-detective wil uitoefenen, moet voldoen. De prejudiciële vraag vermeldt niet welk onderdeel van de vermelde bepaling wordt bedoeld; wellicht beoogt zij artikel 3, § 1, 1°, dat vereist dat wie zich als privé-detective wil vestigen, niet is veroordeeld wegens de daarin vermelde misdrijven, waaronder het misdrijf van opzettelijke slagen en verwondingen.

B.2.2. Onafhankelijk van het feit dat de eiser voor de feitenrechter in zijn memorie met verantwoording stelt dat hij « nooit enige intentie heeft gehad om privé-detective te worden » is de omstandigheid dat het niet uitwissen van de veroordelingen - hetgeen voor de verwijzende rechter in het geding is - van die aard zou zijn dat zij, ten aanzien van degene voor wie zulks het geval is, de toegang tot sommige functies of beroepen zou beperken, niet voldoende om het dienstig te achten dat het Hof zich uitspreekt over de overeenstemming, met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van een bepaling die de toegang tot het beroep van detective verbiedt aan wie de erin vermelde veroordelingen heeft opgelopen.

B.3. In die omstandigheden behoeft de prejudiciële vraag geen antwoord.

Om die redenen,

het Hof

zegt voor recht :

De prejudiciële vraag behoeft geen antwoord.

Aldus uitgesproken in het Nederlands en het Frans, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 11 juni 2003.

De griffier,

De voorzitter,

P.-Y. Dutilleux

A. Arts